

AYHAN GÖKHAN

Miközben Heifetz a kezébe veszi a hegedűt

olyan télvégi este van, olyan, – olyan.
haldokolni volt a legszebb, Heifetzről hegedűversenyt

hallgatni: Mozartot, Bachot. – aranykort,
egy téma variánsait, a hangból a semmibe hív,

ott aztán a semmibe érve, felélve
a test rákövetkező variánsát, végigülni benne a próbát,

a test reményéből kiesve, – segítse
haldoklásából, ami legszebb, utoljára hadd hallgassa Heifetz!

Ráadás

ezt a próba-testet
ő csak kölcsön vette,

tehetségét
Heifetz ---

visszafele mélyült
a test: vissza-térhez,

nem mindegy, hogy honnét
lekésve vagyok messze

a másik
parttól?--

nem jutunk ki élve
ebből a testből.